

Sygn. akt II CZ 56/07

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M.B.

przeciwko M.B.

o unieważnienie małżeństwa ,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 sierpnia 2007 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skargę kasacyjną powódki M.B. od wyroku tego Sądu oddalającego apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego, którym oddalone zostało jej powództwo o unieważnienie małżeństwa, wobec stwierdzenia że skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 k.p.c., gdyż nie zawiera wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania wraz z uzasadnieniem.

W zażaleniu skarżąca zakwestionowała to postanowienie zarzucając, iż wbrew stanowisku Sądu Apelacyjnego wymóg zawarcia w skardze kasacyjnej wniosku o jej rozpoznanie został spełniony poprzez zawarcie w jej końcowym fragmencie stwierdzenia, iż w świetle naruszeń przepisów prawa materialnego i procesowego skarga jest jak najbardziej zasadna. Wnosiła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Wynikający z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., wymóg złożenia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia jest związany z instytucją tzw. przedsądu. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może być więc powołaniem okoliczności dowolnych, lecz powinno nawiązywać do wyraźnie wskazanych przesłanek przedsądu, które określa przepis z art. 398⁹ § 1 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 135). Wnoszący skargę może wskazać, że jest ona oczywiście uzasadniona lub, że postępowanie przed sądem drugiej instancji dotknięte było nieważnością. Wniosek o jej rozpoznanie może uzasadnić także występującym w sprawie istotnym zagadnieniem prawnym lub potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Nie stanowi wypełnienia tego wymogu, stwierdzenie skarżącej o zasadności skargi, będące przy tym w przyjętym w niej ujęciu elementem uzasadnienia

podstaw skargi. Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej nie może polegać na odwołaniu się do podstaw skargi i ich uzasadnienia, gdyż obowiązki wynikające z art. 398⁴ § 1 pkt 2 i 3 nie są tożsame (między innymi postanowienia SN z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 51, z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52).

Z tej przyczyny wniesiona skarga kasacyjna, której brak w powyższym zakresie ma charakter nieusuwalny (tak Sąd Najwyższy między innymi w powołanych postanowieniach: z dnia 9 listopada 2000 r. i z dnia 12 grudnia 2000 r.), jak trafnie przyjął Sąd Apelacyjny, podlegała odrzuceniu.

O oddaleniu zażalenia orzeczono na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.